ANTHOLOGIA IN REGIS EXANTHEMATA — 1633

1st appearance of Crashaw
p 33 and Henry More
p. 20

ANTHOLOGIA IN REGIS EXANTHEMATA:

SEU

Gratulatio Musarum CANTABRIGIENSIUM de felicissimè conservata Regis CAROLI valetudine.

¶ Ex Academiæ *Cantabrigiensis* typographeo,
Anno Dom. MDCXXXII.

Ad Regem.

SEd dabis hanc veniam, ſperamus, Magne Monarcha,
Noſtræ triumphos ut canant Muſæ ſuos.
Sub Jove pace tuâ fruimur, Martíſq; furores
Neſcimus, orbem ſubruentes undique.
Ille tuus morbus tamen Hoſtis noſter: Et indè
Hæc thura fumant *DE FUGATIS PUSTULIS.*

B. L. *Procan.*

Formula publica gratiarum

de reciperata Regis optimi valetudine, qualis nuper prodiit Ecclesiis, expressa versu.

NOn canimus terris; TIBI, rerum invicta potestas,
Solventur primæ libamina debita grates,
Cui vel tam miti ferulâ destringere visum
Támve brevi; res quanto aliàs conjuncta periclo!
Res ut dura etiam! Sed sic tibi parcere gnarum
Cùm furis, & sanctum, non ob sua crimina cædis,
Nostra sed, & populi, juvenem. Quis millia fando
Explicet enumerans, quæ nos commissa pudore
Suffundunt, iræque tuæ pœnisque merentes
Addicunt? Quin vota, PATER, quæ sola supersunt,
Nè nimiùm refuge, ac placidos pius indue vultus,
In servósque animum mentémque capesse benignam,
Nos servos, sempérque tuos. Age, floreat ævo,
Floreat, infractæque suo stent robore vires
Sceptrigero juveni, ac longè deformis abesto
Morbus &, & senium; currant jucunda, nec unquam
Non expectato mutentur prospera talo.
  Præcipuè pietas, pietas super æthera notum
Tollat, ut attollit, venturóque ingerat orbi.
  Sic degat, sic TE *solo minor* Anglica longùm
Sceptra potens, tum siqua super, felicibus addat

Auspi-

Auſpiciis premere, ac gentes frænare remotas,
Rex idem regnóque Pater, Cleróque gregíque
Chriſticolûm magno demiſſus ab æthere murus,
Sydereum columen; charúſque æquúſque viciſſim
Cum conſorte tori dulces ſocialiter annos
Exigat, ac lætâ florentia ſecula pace
Aſpiciat, ſerâ ſolvendus membra ſenectâ,
Et natos natorum, & qui naſcentur ab illis.

S. Collins Regalis Collegii Præpoſ.
& Sacræ Theolog. Profeſſ. Regius.

G*Allo* quòd ſoliti litare *Phædri*
(Ut ſancti fuerat *Platonis*, & mos
Magnorum vetus *Æſculapiorum*)
Dulci *Socrate* reddito ſaluti;
Tu, ſi quid *Carolo* paras recepto
Dignum Numinibus ſacrare myſta,
Confundas *Januarium* vel ipſum,
Qui nunc plurimus imminere nimbo;
Vaſtes & ſpeciem *cugurrientum*,
Nudis *cortibus* hinc & hinc relictis,
Nè ſit qui temerarium vel unus
Confutet liquido canore *Petrum*.
Vel mactes *Aquilis* licebit, atque
Adhuc *nobiliore* fortè pennâ,
Ipſis *alitibus* poli miniſtris.
Tanti CAROLON eſt *valere* nobis.

Idem.

¶ *Ad Academicos.*

QUærebam nuper quæ me Fortuna gravaret,
Plurimáque in laſſo ſigna dolentis erant.
Quærebam vetus unde iiſdem vigor artubus eſſet,
Namque eadem ſubitò membra valentis erant.
Compertum eſt celeri depulſum turbine morbum
Regis, in Ægęos îſſe perîſſe lacus.
Si caput affectum eſt, artus dolor occupat omnes;
Si valet, incolumi membra valere ſcias.
Quâ nobis curâ caput hoc tutarier æquum,
Fortunæ noſtræ quæ quaſi libra (*viri*) eſt?

Idem.

Ad Sereniſſimum Britanniarum Regem CAROLUM

de recuperata ſanitate gratulatoriam.

ALtera jam ſceptri properant tibi luſtra Britanni
Læta ſub auſpiciis, CAROLE ſumme, tuis.
Terminus hic, veterum dabat olim encomia Regum,
Próque ſecuturis thura precéſque bonis.
Quàm tamen ah propè, cum properâ pia gaudia acerrâ
Excutere inviſo vidimus ore diem,
Cùm tibi languentes premerent contagia venas,
Et peteret ſacrum triſtior hora caput!
Hæc procul: at veterem repetunt jam tempora morem,
Lætantúrque tuâ Vectis & Orchas ope.

Tho. Comber Coll. S. & Indiv. Trin. Pr.

Ad

Ad Regem.

NOn defuere thura, non juges precum
Litationes fervidarum: Supplici
Voto fatigabamus astra, cùm Tuę
Creperæ salutis fama, Rex, nos perculit.
Mox, Euchariſtiarum hecatomben addimus
Nullis secundi, cùm valere denuo
Te fama rettulit; Precésque de novo
Iteramus, Usquè vivat, usquè Carolus
Ut valeat, æternúmque.
Musis (hactenus
Piis, fidelibúsque) relligio fuit,
In publicum peccare, vel res imperî
Nostris morari gaudiorum formulis:
Sed facta postquam fertur ista gratia
Sororibus Musis, serenam in *Carmina*
Frontem Tuam expertis, pudor, metus, mora
Jubentur exulare. Jam stylos, typos
Ciemus; alterâque vel dieculâ
Ad Regis Optimi pedes provolvimur,
Vota hæc secundò nuncupantes, ut salus
Dein perennet usquè, & *ex voto suo.*

E Sancti Petri, *Wren.*

In exanthemata Regis

αὐτοσχεδιάσματα.

AT tu, (poeta) Qui sit, ignoras, cui
Sic gratularis sanitatem à pustulis.
Oblitus Ille sortis haud unquam suæ,
Tellure vitam vivit in brutâ Dei;
Perennicultor Numinis; bilis, gulæ,
Cupiditatum herus; dies in singulos
Virtutis arduæ rigidus Custos. Et huic
Immissa credis in cutem exanthemata,
(Immissa, Jupiter, manu molli!) suæ
Mortalitatis ut monerent? Falleris.
Monitoris Ipse non egebat; cautio
Tibi hæc, mihíque contigit: Plebs Anglica
Multùm diúque Regis oblita & sui,
(Suíque Regísque optimi) Ni jam cavet,
Mortalitatis admonetur Regiæ.

Idem.

Sanitati

Sanitati Reduci necdum Exuli.

QUæ Lucæ Medico poterant ænigma videri,
Hæc Lucas Sancta ſolvit in hiſtoria.
Integer æger erat; ſine morbo morbus; Et antè
Reddita, quæ fugit, quàm fugit, alma ſalus.
Sic tibi, Paule, manum lethalis vipera preſſit;
Nec *cadis*, aut *quicquam paſſus es indè mali.*
Indè Deo quàm charus eras, gens Barbara diſcit,
Et ſanctum venerans ſuſpicit indè Caput.
Indè Tuos, Rex, indè Tui niſi diſcat amores
Gens tua Divinos, Barbariem ſuperat.

Idem.

In cutis Regiæ effloreſcentiam, καὶ νόσον ἄνοσον.

VAriis notatum derepente puſtulis
Regale corpus, & noſtram hanc notam feret;
(Rumpantur invidiæ licebit ilia !)
Oportet, incorrupta ſemper indoles
Fæciſque pura ut hæc ſit, ipſa fæx cui
Eſt floris inſtar in cute, exanthematum
Morbóque in ipſo durat uſquè ſanitas.

Idem.

In

In auſpicatiſsimam *CAROLI* Auguſtiſsimi *è variis convaleſcentiam.*

SIc eſt; Sic ſtatuis Mens provida: Stat Tibi tantus
In Regibus Tuis amor.
Sic eſt; Sic ſtatuis Mens provida: Stat tibi cura
In immerenti ſubdito.
Sat ſibi, ſat Cœlo vixiſſet Carolus: ægræ
Non Patriæ ſatis datum.
En, Caput hoc melius Diadema rogârat, & ævum
Deſiderârat alterum.
At ſua cum Angelicis caſſavit vota benignus
In impiam plebem Deus;
Atque iterum in ſegetes, aurúmq;, epuláſq; potentem
Indulſit orbi Principem.
Quare agite, atq; hilarem unanimes exporgite frontem
Bene ominata civitas. (quantum
Quanquam (oh!) quos gemitus quondam præſentio!
Hæc vapulabunt gaudia!
Cùm Sacro Capiti huic Libitina parabitur olim,
Quid tunc Britannus feceris?
Cùm cœli Indigenam repetent, aſtríſq; beabunt,
O multa fleturam Albion!

Guil. Beale Cuſtos Coll. Jeſ.

NIl in Principiis, Cauſis, Radicibus *unum,*
Nil *individuum,* aut *particulare* fuit.
Semine nil *ſimplex.* Ea ſingula *ſingula* tangunt,
Et *totum* quicquid, quicquid & *omne* ſonat.

Sic

Sic *mundum*,atq; *orbem* ſignabant *Chriſtus* & *Adam:*
Sicque ſuo *Princeps integra regna* ſinu.
Momenta in ſeſe *Generalia* prendere,celſum eſt.
Hoc commune fuit *Regibus* atque *Deo.*
Morbus in *his ſuperis*, naturáque ſaucia utrumq;
Dicit,mortales eſſe,ſed eſſe Deos.
Numinibus terræ ſi quando his vulnera fiunt,
Mors quota in his unis edita! quanta lues!
Hiſce ſalus data ſi, Genti datur. Anglia gaude:
Nondum te eliſam Jupiter eſſe velit.

Idem.

E Vetulo factum juvenem, ac mirâ arte recoctum
Medeæ,ſenium depoſuiſſe ſuum
Iaſonis Genitorem aiunt. Cantabria mater,
Ecce ſub hâc fictâ fabula vera latet.
Quæ modò namq; dolore gravis,quæ marcida,cana,
Præque metu referens corpore & ore ſenem,
Dum Carolum ægrum audis;cùm convaluiſſe,liqueſcens
Lætitia, ut Sagæ carmen & herba potens,
Te rurſum recoquit; curíſque effœta vireſcunt
Membra,iterúmq; tibi læta juventa redit.

Eſto Soror ſenior, juvenis tu:eſto illa Vetuſta;
Cùm valeat Carolus, tute *Novella* cluas.

Rob. Derham S. Th. Profeſſ.
Coll. Pet. Soc.

Ad Regem CAROLUM Serenissimum *de recuperata valetudine gratulatorium.*

REx, Decus, atque idem regni Tutela Britanni,
 Carole, quo salvo cætera salva manent,
Ex cujus nostrum dependet imagine fatum,
 Quo læto lætum credimus esse Deum,
Ergóne te incolumem certus jam nunciat author,
 Et sistit dubio pendula corda metu?
Quod cupidè volumus, quàm tardè credimus! Hæret
 Usquè animis morbi tristis imago tui.
Tu lætare dehinc, si vis lætemur; & ex Te
 Nostra salus quando pendeat, Ipse vale.

Tho. Goad, Doctor Juris Civilis,
è Colleg. Regali.

Soli *Soteri*, Deo Optimo Maximo, de Rege CAROLO *Serenissimo conservato, sempérque servando*, Soteria.

P*Æoniis revocatum herbis*, sed *amore Dianæ*
 Clariùs *Hippolytum*, tanta est concordia, casto
Tantus amor thalamo, primùm *Regina* volentes
Ut tibi gratamur, pia *Borbonis*! Accipe plausus,
Accipe supremo certantia gaudia cœlo.
Tu quoque cultorum, genus immortale, tuorum,
Aurea, nec priscis soboles renuenda Britannis,

Tu

Tu ciliis noſcende nigris, tu tota venuſtas,
Et puer & Nymphe, δύ᾽ ἀδελφεῶ, εὔσοα τέκνα. *Theocrit.*
Quid vobis, ah quid nobis, ſed quid quoque regno,
Quid fieret ſeclis? ità fas mihi quærere. Nunquid
Sydera fortè ſuum te rapto, *Carole*, nunquid
Mundus obiret iter? Video converſa meare
Tempora, non ſolitis decurrere flexibus Annum,
Non procul eſſe Chaos. Sed cætera condere præſtat
Quàm vulgare palám. Sunt & ſua præmia ſæpe
Elingui, totúmque intus Muſíſque canenti,
Tollentíque manus, aráſque obnixa tenenti.

Humfredus Bing, Doct. Med.
Soc. Coll. Regal.

ÆGrota ægroto nuper fuit Anglia Rege,
Anglia nunc Carolo Rege valente valet.
Jure November ei natalis, jure December;
Nam dedit hic Regem, reddidit ille novum.
Carole, vive diu felix: nam ſufficit, anno
Uno ſceptrigeros occubuiſſe duos.

Edvard. Mountagu, fil. natu max.
Baronis Mountagu de Boughton.
Coll. Sid. Suſſ.

Lætitia Anglorum super REGIS *recuperata valetudine.*

Germania. ET gaudent levibus modis canentes
Angli, cùm miserè gravi dolore
Sit Germania pressa? cùm bonus Rex
Hinc Suecus rapiatur, hinc Bohemus?
Anglia. In te (credo) habuêre quod dolerent;
In nostro quoque Rege quod timerent:
Ast indulta salus levat dolorem;
Gustavum cecidisse, vix ferendum,
Ni *vivat Carolus*, diúque vivat.

Henricus Noel, Vicecomitis de Campden filius natu minor. Trin.Coll.

PHœbe pater vatum, medicinæ gloria *Phœbe*,
Quem colit autorem *Carmen*, & ipsa *Salus*:
O mihi si laurum tua *Daphne* cederet, *herbis*
Miscerem *validis*, quò mea *serta* tuis!
Accipe vota, tibi fumentque altaria, *morbum*
Quòd doceas, *Carolo* sospite, posse *mori*.

Thom. Paget filius natu tertius Guilielmi, Baronis de Beaudesert. Coll. Sid. Suss.

Marte

MArte perit Suecus? Fredericus morte peremptus?
Figmentum populo prorſus utrumq; ſonat:
Quippe omnes Reges Carolo glomerantur in uno,
Tres uno in Carolo convaluêre ſimul.

Guiliel. Mountagu filius natu ſecundus Edvardi Baronis Mountagu de Boughton. Coll. Sid. Suſſ.

SOTERIA PRO SERENISS. *Rege CAROLO reſtituto.*

HUmanos caſus, mortalia Fata revolvens,
Quàm metuo, nè fortè aliqua inclementia morbi
Te eripiat (Rex Sancte) mihi! Quin Numine Summo
Deſpice munitus, quicquid Dea Februa poſſit,
Morborúmve ferox poſſit genus omne nocentum.
Quem non Oceani poterant ſubmergere fluctus,
Nec de Bucephalo repetiti vincere lapſus,
Sterneret ut letho hunc vilis violentia morbi?
Credula vix varii credet mens læva popelli.
Puſtula ter pectus Regale invaſit Eliſæ;
Sed tantùm pectus Regale invaſit Eliſæ:
Sic Tua, ſic tantùm Regalia pectora tangat.
Ergò age Majeſtas Cœlo chariſſima, in annos
Neſtoreos revireſce, Tuóſq; inviſe Britannos.

Cuth. Pearſon Coll. Reg. Vicepræp.

In Auguſtiſs. Potentiſs. Sereniſs. Monarcham CAROLUM *Regem noſtrum variis noviſſimè laborantem.*

ÆNigma hoc Medici explicate. Morbi
Commutant ſpecies: varæ malignas
In ſtrumas abeunt. Malúmque (Cœli
Crudeles!) popularium laceſſit
Illuſtrem, patriæ patrem (quod omne
Humanum ſuperat) Britanniarum
Invictum Carolum. Nec aſtra iniqua
Hinc dicam: Fuit error iſte morbi,
Qui mentem aſpiciens ſuperbiâ omni
Sceptrorum vacuam, miniſq; frontem,
(Quam ſæpe impoſitæ ſolent coronæ
Corrugare) Deum hunc, putavit unum
Ex nobis: penetravit indè venas;
Quas ſtatim venerabili calore,
Majeſtatis & halitu verendæ
Expertus tumidas, fugam capeſſit
Perculſus novitate. Dii ſalutem
Noſtram hinc reſtituêre ſanitati;
Hinc ſanum ſibi ſe, ſuíſque numen,
Anglis præſidium, hoſtibus timorem.
Hinc Muſas Academiarum alumni
Fuderunt Carolo, preces Tonanti;
c ſemper valeat, diúq; vivat.

J. Alſop. Coll. Chr.

Vulti-

VUltibus in pueri forſan, Regina, maritum
  Quærebas, nimio victa timore, tuum.
Illius os ori, labris & labra movebas:
  Lumina luminibus juncta fuere tuis.
Ore Pater toto, labris errabat & illis;
  Et ſpeculum magni, pupule, Regis eras.
Deerat adhuc Conjux: ea non lux indè refulſit
  Quæ poterat totum ferre, Maria, virum.
Lactea ſimplicitas venturi præſcia riſit,
  Quale ſed è nebula ſpargit Apollo jubar.
Perge Patri, Matri promittere perge ſalutem
  Parvule. Tu madidas ſiſte rigare genas.
Diva, redit Conjux; nos vota calentibus aris
  Solvimus, eſt ingens à quibus orta ſalus.

A. Harward, Theol. Bac. Colleg. Regal. Soc.

In Morbum & Salutem Regis Sereniſsimi.

CAROLE, Te ſalvum canimus pia turba Tuorum,
  Muſáque poſt medicum geſtit habere locum.
Anglorum Regi quondam *Schola tota Salerni*
  Scripſit, & in morbos carmina multa dedit:
Quàm decet ut plures tua Cantabrigia verſus
  Funderet in morbum, Carole Magne, tuum!
Scilicet intumuit (Proh, quanta audacia morbi!)
  Rupit & Auguſtam puſtula multa cutem.
I procul hinc audax, aliam tibi quærito prædam;
  I nutrimento morbe ſuperbe tuo.

Joh. Booth, C.C.C.

CARO-

CAROLUS ex morbo factus vicinus Olympo,
Cantandi Superis maxima causa fuit.
Difflato morbo Divini Numinis aurâ,
Mortales canimus, *Carole Vive diu*.
Invideant Superi: Superis quia credo fuisset
Cantandi major gloria, Causa minor:
Nempe salus Superis constat sine Rege Britanno,
At sine Te nobis, Carole, nulla salus.

Idem.

Excusant suam tarditatem *Cantabrigienses Musæ*.

INgenî vestri pietate Musæ,
Caroli morbus pretiosus esse
Cœpit: En, doctum creat unaquæque
Pustula Vatem.

Si fuit forsan generosa fronte
Vel genâ Regis rutilans Cicatrix,
Hæc prior Vobis celebranda venit,
Oxonienses.

Sufficit Nobis pede vel sub imo
Nævulum extincti reperire morbi,
Quem piis votis humilíque Musâ
Deveneremur.

Idem.

Quod

QUòd tales luctus tantósque atrata dolores
 Testata est lacrymis Regia tota suis,
Non tantùm ille facit, Duce quo Germania jam se
 Credidit Austriacum dedidicisse jugum; (non
Non Rheni Dominus: (quanquam hæc tam tristia quem
 Fata movent, ipso ritè dolenda sono:)
Sed Carolum regníque caput columénq; Britanni
 Toto diffusus corpore morbus habet.
Et quòd Parca duos inopinâ morte tulisset,
 Tertia suspecta est imminuisse lues.
Quantum hinc terroris! Trepidatum est undique: junctis
 Divinam precibus sollicitamus opem.
Reddit eum Omnipotens nobis: properate triumphos;
 Ferre moras non vult officiosus amor.
In sacras deposta manus nam sceptra resumpsit
 Deliciæ imperii Carolus Angliaci:
Solatúsque suo viduatam Conjuge Elisam,
 Amplexus ambit, Dia Maria, tuos.

B. Barlow, Coll. Regal. Socius.

Ad Serenissimam Reginam
MARIAM
De incolumitate sua gratulatio.

CUm Carolus thalami socius decumberet æger,
 Credo, Maria, tuum tunc doluisse caput.

Puſtula nulla tuæ potuit dare vulnera formæ:
Non opus: Ipſe dolor vulnera quanta dabit!
Ipſe dolor, morbus: ſic æger uterque, & eodem
Numine cœleſti ſanus uterque fuit.

Ro. Aſhton Aul. Pemb. Bacc.

AD REGEM SERENISSIMUM morbo nuper tentatum.

TE Rege noſtro, Summe Regum Carole,
Beata nimiùm Gens ſumus:
Nec ſceptra regni viſa ſunt Britannici
Geſtata mortali manu.
Aliquem Deorum in ora verſum Caroli
Rexiſſe terras diximus.
At cùm jaceres membra nuper languidus,
Torúmque morbo degravans:
Mortalitatem (proh!) miſelli ſenſimus,
Nimíſque certò proditam.
Et hanc in ægro maximè tunc flevimus,
Hanc uſquè & uſquè flebimus.
Nam morbus ipſe leniter deſæviit,
Ut gnarus in quem ſerveret:
Sed fata quantis cæterorum Principum
Peracta conſtant luctibus,
Tam triſte nobis contigit Britannicis
Mori poteſſe Carolum.

Georgius Goad. Coll. Regal. Soc.

Regem

REgem Patronum literatorum unicum,
In cujus animâ spiritum ducunt suum
Musæque Musarúmque cultores simul,
Audivimus dudum ——Nefas cætera loqui.
Horruimus, atque inauspicatum nuncium
Abominati, tardiùs dedimus fidem.
Sed interim spissæ petunt cœlum preces,
Ut falsus ille fiat aut brevis metus.
Nec aure surdâ vota Numen excipit.
Statim advolant qui nuncient, *REX revaluit.*
Verùm nec illis ausus est quisquam citò
Credere, fidem nempe prohibente gaudio.
Sic nostra fert natura: qui quæ nolumus,
Quæve volumus summè, facilè non credimus.
Hinc tardior fit nostra gratulatio.
Non sera, sed matura sunt hæc gaudia.

Rich. Sterne, C. C. C.

Ad Augustissimum Regem CAROLUM *de recuperata & continuanda valetudine Votum.*

CARLE tuam nobis cùm ferret fama salutem,
Quam decuit nostras exagitare preces:
Reddi visus eras, nitidum ceu nube remotâ
Phœbus purpureo fundit ab axe diem.
Ipsa lues præmissa juvat, fruimúrque dolore:
Confirmant vigilem tanta pericla Deum.

Nec tamen hîc ſiſtit pietas immenſa tuorum,
  Unius voti jam rea: plura petit;
Temporáque anticipat, deſideriúmq; propagat;
  Hanc tangit quæque eſt, quæque futura ſalus.
Pro Te quiſq; rogat ſupplex, Tibi pectora ſudant
  Sollicita, & nobis cura ſecunda ſumus.
Nemo ſuam (Regis tanta eſt reverentia noſtri)
  Sed Domini vitam Carolianus amat.

Hen. Molle, Coll. Regal. Socius.

ἘΥΧΑΡΙΣΤΙΚῸΝ ἘΙΣ ΤῊΝ ΤΟΥ
ΚΑΡΌΛΟΥ
ὑγίειαν ἀναληφθεῖσαν.

Ἔκβαλεν εἰς Κάρολον βέλος ἀργυρέοιο βιοῖο
  Φοῖβος. ὀδυρόμεναι δάκρυον αἱ Χάριτες·
Τίπτε, φάσαν, βλάπτεις ἱερὸν χρόα σοῖσι βέλεσσιν
  Ὦ ἄνα; Εἶτα γελῶν θήκατο κῆλα θεός·
Ἀμβροσίης δὲ χέλυν χερσὶν λάβε, καὶ τάδ' ἔειπε,
  ΠΑΙΈΙΝ, καὶ παύειν τάς γε νόσους δύναμαι.

Hen. More, Colleg. Christ.

In

Soterion Regi Serenissimo Carolo *sacrum.*

IO, numina sunt (nec otiosi
Cœlos dii facili sopore volvunt)
Et reges propiùs vident deorum
Filios, Carolum suum tuentur,
Columnam Carolum Britanniarum.
Non illum furor aut acuta morbi
Vis rapit. Scopulos ut unda frustra
Pulsat: sic cecidit maligna quicquid
Molitur metuenda clade Parca.
Io, numina sunt, nec otiosa.

Jacob. Knowles, Regal.

Ad Serenissimum Regem Carolum.

SI tibi, Rex, serò Musæ dixere salutem;
Serò fama etiam decubuisse tulit.
Scilicet illa metu obstupuit (temeraria quondam, &
Nescia frænari) facta molesta sibi;
Conscia votorum quæ toto pectore Musæ
Concipiunt, nostræ & quàm Tua juncta salus,
Mœstáque, quàm nigris volitaret conscia pennis,
Vix ausa est tandem tam malè grata loqui.
Quod nollet fieri, differt pia dicere factum.
Pœnæ, est pro magno munere, parva mora.
Diluit ingratæ sic vocis provida culpam:
Quòd valuisse priùs, quàm doluisse refert.

Sam. Horn, Coll. S. Petri Soc.

In faustissimam Serenissimi Regis CAROLI *salutem à morbillis recuperatam.*

NUnc morbi meminisse tui juvat: Iste dolorem
  Lætitiámque dedit, vulnus opémque tulit.
Morbi signa tui periere: sed undique nostra
  Ora voluptatis plurima signa ferunt.
Iste tuus morbus nobis hæc otia fecit:
  Si dedit hæc morbus, quæ dabit ergò salus?

J. Cornelius, A. P. Soc.

PUstula quàm celeri cursu venit, atque recedit!
  Languentes morbi tardiùs ire solent.
At nimis hoc, Venisse, fuit, mala pustula: Regem
  Augustum leviter vel tetigisse, grave est.
En, quæ dicta fuit modò *pustula*, nomine turpi
  Mutato, *morbus regius* esse cupit.
Esto: sed hic morbus, regi medicabilis uni,
  Ad Carolum *ægrotum* non venit, at *medicum*.
Tales pustulæ erant regis, quibus ipse medetur
  Rex sacer, & *medici* non petit *æger* opem.
Haud mora, prisca salus Carolo redit: haud mora, post-
  Lætitiæ indultum, nos pia vota damus. (quam

Idem.

Nuper

NUper purpureâ cutis tumebat
Regalis maculâ, repullulánſque
Diris puſtula torruit favillis
Dilectum caput: hinc fluebat imber,
Quo recens populus rigavit ora:
Qui, nè Rex proprio crematur igne,
Largo flumine lacrymas hiulcis
Fudit ex oculis: nec ille vanus
Eſt viſus ſuperis labor Deorum.
Namque Rex veluti renatus illis
Flammis exiluit, nitórque vultus
Jam vincit Venerem Cupidinémque.
Sic ſcandit Pharius volucris ignes,
Ut vitam renovet; renaſcitúrque
Mille poſt hyemes; refulget atque
Auri lamina puriùs camino
Explorante fidem. Serenus eſto
Jam vultus populi, nec ingemiſcat
Immenſo ampliùs Albion dolore:
Revixit Carolus, reviximúſque
Noſtræ cum Carolo ſalutis Aſtro.

Hen. Vintener Coll. Regal.

NUper languentes ægrotavere Camœnæ:
Præ morbo mutæ conticuere ſuo.
Jam recinunt, rident paſſim, ſaliúntque jocoſæ,
Queis iterum vox eſt reddita, vita, ſalus.
Carole, neſcimus, te decumbente, valere:
Nobis ſumma ſalus undique, ſi valeas.

Joh. Green, Generoſ. C.D.I.

Mor-

MOrbus edax hominum Regem quoq; tentat: at illum
Reddidit incolumem gratia ſumma Dei.
Sis (Rex ô) ſimilis renovati pelle colubri,
Aut (Aquila ut) roſtro ſurge novante novus.
Vivat Rex Carolus, vivat Regina Maria,
Et Carolus Princeps, & Marietta Soror:
Vivat, & in Patriam redeat, cum prole, Bohema;
O charum ſemper nomen Eliſa bonis!
Quàm bene cum ſumma jam majeſtate manebunt
Conſortis pius hic, ille ſororis amor!
Dicite Io Pæan, Pæan iterate Camœnæ:
Redditur hinc nobis omnibus una ſalus.

Guil. de Inſula,
ſive L'iſle, Regal.

NIl erat, ex animo ſimiles ſi metior artus,
Unde foret minimo crimine læſa ſalus:
Intravit tantùm; nil ſe quo paſceret illîc
Morbus ut aſpexit, rettulit indè pedem.
Purior excocto repetitis ignibus auro
Surgis, &, ut ſaturæ veris, honore roſæ.
Mens ſine labe tibi, corpus ſine labe: Deorum
Illa ſed effigies nobilis, illa domus:
Illa domus tumidæ vincat Capitolia Romæ;
Illa ſit æterni ſemper imago Dei.

Joh. Sloper, Cóll. Regal. Socius.

Salve

SAlve ſancta Salus, & amicæ vatibus herbæ:
Ipſa pias, grati queis carminis autor Apollo,
Ipſe valere jubet, jubet & cantare ſorores;
Et doctos latices, totúmque Helicona laceſſit.
Et Tu,commeritas ſolvunt quo ſoſpite grates,
Quæ priùs (haud alio perculſæ pectora morbo)
Languebant mœſtæ, Domino languente, puellæ,
Carole, (difficiles quamvìs ſibi credere tantam
Audent lætitiam, & ſero molimine,merſas
Attonito tardè revocant de pectore voces)
Innocuos plauſus, & Tu pia vota tuorum
Accipe, déque brevi *longum Salvere* periclo.
Ipſa pias viſa eſt populi timuiſſe querelas
Parca, nec, æternis quamvìs exercita diris,
Par erat invidiæ, populi commune ſepulchrum,
Cúmq; ſuo totam deſcendere Principe gentem
Portitor,& validam ſenſit ſubſidere cymbam.
Ergò feram cœpti mòx pœnitet acris,& ipſam
Divini tangit Capitis reverentia Parcam:
Crudelem quamvìs pudet,(ah!) te, Carole, dempto,
Tollere ſolem ipſum, tenebráſque inducere terris.
Vivat, & æternùm ſolio dominetur in alto
Juſtitia, & longos ſceptrum moderetur in annos;
Mortales ut pœniteat contemnere cœtus
Aſtræam, ſuperóſque velit mutare Britannis:
Vivat, & immenſo Pietas contermina cœlo
Dilectum ſuperis populum commendet,& aris:
Vivat caſta Fides, & Tu Prudentia, moles
Quæ regis immenſas, atq; impete pectora pulſas
Ingenuo, feris uſum nec quæris ab annis.
Vive,& Neſtoreos annos, ô Carole,vince.

Ad mores populúmq; tuos compone Britannum.
Interea parvus ludat Regalibus aulis
Carolus, & teneros ſuperans virtutibus annos,
Creſcat in exemplum, ſoboles immenſa, paterni
Pectoris, ut vultûs; virtutum & nominis hæres
Diſcat ab ingenti Sceptrum tractare parente.
Carole, tum plenus, nunc ut virtutibus, annis,
Exue mortales artus, Sceptrúmque ſupernum
Aggredere, háncq; tuam muta meliore Coronam.
Dii, quibus interea regni ſpes una Britanni
Nititur, Alma Salus, & carminis Autor Apollo,
Ad thalami vigilate fores Regalis, & omnem
Depoſito memores ingenti pellite morbum.
Sic tibi, Diva Salus; & ſic tibi, Cantor Apollo,
Plurima fumabunt noſtris altaria donis.

Guilielmus Williams, è Collegio Trinitatis, Th. Williams Baronetti filius natu maximus.

Ad Sereniſsimum Regem CAROLUM *de recuperata valetudine.*

E*Xul turribus* audias
Infauſto *Angliacis*, Melpomene, lyram:
Semper pollice quæ moves:
Et ſolus tetrici diſcute nubila

Horro-

Horroris; *Jubar aureum*;
Et solus tenebras tristitiæ fuga,
Anglorum *Jubar aureum.*
Sic summo Tua Te sentiet Anglia
Dilectum penitus Jovi:
Sic se læta suo sentiet Anglia
Dilectam penitus Jovi.
Dilectam Carolo terra Britannica
Sese sentiet hinc suo:
Dilectum Carolus séq; Britannicæ
Terræ sentiet hinc suæ.
Sic nil nostra mali sentiet Anglia.
Ilex tonsa bipennibus
Ut vires teneras mox repetit suas;
Mollis gaudet ut hinnulus,
Agnellúsve tener, sedula quém manus
Ex ore eripuit lupi,
Ursíve, aut rabidæ Tigridis unguibus:
Quæ penè occidit Anglia,
Vires lætitiæ sic repetit suas;
Gaudet, sedula quòd manus
Custodis Caroli jam Carolum ferâ
Morbi fauce, quòd Angliam
Ex ore eripuit, quem timuit, lupi:
Gaudet, summáque gaudio
Laxat fræna; suíque, & Caroli Deum
Custodem precibus petit,
Ut nunquam Clarius nube Deus nigrâ
Rursus deliteat suus;
Ut nunquam Carolus deliteat suis.

Rob. Clerk, Regal.

SOTERIA AD REGEM.

ECce novus noſtras venit natalis ad aures,
Carole Magne, tuus: nec enim quis computet annos
Tranſmiſſos. Naſci, populo commune; renaſci
Taliter, ínque novos ſemper revireſcere ſoles,
Non niſi Regis erat, qui plurima cura Deorum eſt,
Et quem perpetuis ſuſtentat Jupiter aſtris.
Quis tibi tunc animus, morbo circundatus iſto
Audîſti Regum cùm funera dira duorum?
Funera non terræ motu, non illa cometâ
Præmonſtranda ſatìs, rapidi licèt ætheris omnes
Unum confertim igniculi glomerentur in aſtrum.
O quàm terrarum tunc Mars (jam, credo, Deorum)
Spectandus rutilis cecidit Guſtavus in armis!
O quàm (ſyderibus quamvìs priùs ortus iniquis)
Magnus ſydereos fugit Fredericus in orbes!
Cùm tales animas ad ſedes ire beatas
Vidiſti, poteras contemnere, Carole, lucem,
Et mortem ſperare lubens; ut ſcilicet illis
Uſus Epiſtathmis, qui lata per atria cœli
Exquirant, quæ mox te ſint habitura Deorum
Concilia; an ſuperi meliori Ixionis orbe,
Aut Ariadnæâ cingantur veſtra coronâ
Tempora, ſeu malis habitare ubi lactea cœli
Semita nocturnis fulget præſtantior aſtris.
Jupiter at nondum ſtatuebat Principe tanto
Imperium ſpoliare tuum, ſed candida fatis
Et meliora tuæ tradebat ſtamina vitæ:
Ut, qui jam morbo langueres, clarior indè
Hunc populum regeres, æternáq; ſceptra teneres.

Haud

Haud ſecùs in liquidas delapſus Tethyos ulnas,
Obnubit noſtrum denſâ caligine cœlum,
Protinus Eoum Phœbus revolutus in ortum
Illuſtrat patulum radiis melioribus orbem.

Jo. Pearſon, Coll. Regal.

Ad Britanniam.

LUgeat amiſſum reparanda Bohemia Regem,
Plangat felicem Suecia mœſta Ducem:
Tu verò exulta ſalvo, Brittannia, Rege;
Æterna ex illo gaudia fonte fluant.
Dum tamen exultas, nec quaſſa Bohemia Regem,
Nec plangat nimiùm Suecia mœſta Ducem.
Principe namque tuo, felix Brittannia, ſalvo,
Rege nec illa caret, nec caret illa Duce.

Idem.

Carmen gratulatorium, convaleſcentiæ Regis noſtri inviciſsimi ſacrum.

O Inſolentes puſtulæ,
Morbilli iniqui Carolum
Auſi potentem figere
Tumore ſuperbiſſimo!
Sed quidpiam illi faſtui
Subeſt notâ digniſſimum;

Omnes in uno Carolo
Conduntur Angliæ incolæ:
Omnes in eo vivimus;
Perimus, eo mortuo.
Ut enecarentur viri
Tot integri, næ opus fuit
Aculeorum examine;
Opúſque morbo plurimo,
Varíſque perverſis, malis.
At (gratias noſtro Deo)
Omnes in eo vivimus,
Valemus omnes integri.
Florem virûm ἐξανθήματα
Iſthæc nequibant perdere:
Corollam Hygeię floream
Proinde Muſæ nectite,
Pro puſtulíſque ſingulis
Libate victimam Deæ
Salutis, amandæ, bonæ.
Quæ nubem, adorſam pellere
Serenitatem Regiam
Decúſque noſtrum, diſpulit,
Nobíſque nos jam reddidit,
Et Angliam totam ſibi.

Rich. Bulkeley, in Art. Mag.
Coll. D. J. Soc.

Lin-

LIngua, tuum officium eſt CAPITIS proferre dolorem,
  Auri quem retulit nuncia fama meæ:
Sin dolor impediat vocem, ſuccumbe dolori;
  At diſcant oculi flendo rigare genas.
Flendo vocent Phœbum, dixi. Sed Apollinis artem
  Prævertit facilis dextra ſecunda Dei.

Gr. Sheaf, Coll. Regal. Socius.

AUdaces papulæque puſtulæque,
O ſævæ nimis, ô nimis ſuperbæ!
Viles quis prohibet colore buccas
Mœſto pingere, pauperúmque frontes
Tentare exiguas? Sed (oh!) dynaſtas
Claros mittite, principúmque vultus.
Poſthac vos ſcio plurimùm futuras
Paſſim vel ſolito magìs tumentes,
Regalem faciem quòd occupâſtis.
Laſcivire greges licet per omnes,
Haud rurſus tamen eſſe proditores.
O ſævæ nimis, ô nimis ſuperbæ,
Audaces papulæque puſtulæque!

Sam. Whiteway, Aul. Cath.

UT ratis nutat, mare quam flagellat
Montis undoſi trepidante pulſu,
Et deos Eurus quatit inquietâ
  Puppe ſedentes;

Caſtoras

Castoras nautæ dubiis ocellis
Et manu quærunt timidâ faventes,
Pallet exanguis stupet & carinam
Turba sepulchrum:

Sic timor mentes subitus tuorum
Cepit; & regem, patriæ parentem,
Insulam & totam, malus obsidebat
Jupiter idem.

Non graves nobis tabulæ sororum,
Non poli leges rigidæ fuerunt:
Morbus & magni brevis est repertus
Causa triumphi.

Vince sic hostes tumidos, & iras
Fortis adversas; canet & fugaces
Ante te turmas pia quæ salute
Musa superbit.

Thom. Gearing, Regal.

Περὶ τοῦ Βασιλέως τὴν ὑγίειαν ἀνακτησαμένου.

Ἔλαβε τὸν βασιλῆα νόσος· τοῦτ' ἄλγος ἔταραξε.
Δηρὸν δ' οὐ κρατέειν ἴσχυε· τοῦτο χαράν.
Ὅτι νόσῳ ἔνοχος, Θνητὸν βασιλῆα νοεῖτε·
Ὅτι νόσον ταχέως ἔτραπεν, Ἡμίθεον.

Ἰλέρμος Δαῖος ἐκ τοῦ Βασιλέως.

In faciem Augustiss. Regis à morbillis integram.

MUſa redi; vocat alma parens Academia: Noſter
En redit, ore ſuo noſter Apollo redit.
Vultus adhuc ſuus, & vultu ſua purpura tantùm
Vivit, & admixtas pergit amare nives.
Túne illas violare genas? túne illa profanis,
Morbe ferox, tentas ire per ora notis?
Tu Phœbi faciem tentas, vaniſſime? Noſtra
Nec Phœbe maculas novit habere ſuas.
Ipſa ſui vindex facies morbum indignatur;
Ipſa ſedet radiis ô bene tuta ſuis:
Quippe illîc deus eſt, cœlúmque & ſanctius aſtrum;
Quippe ſub his totus ridet Apollo genis.
Quòd facie Rex tutus erat, quòd cætera tactus:
Hinc *hominem* Rex eſt ſaſſus, & indè *deum*.

Craſhaw, Pembr.

Soteria pro Rege Carolo.

QUalis veliferi dubius Palinurus aratri,
Verbere quem ſalſo Jovis importuna ſecundi
Ira flagellavit, ſacro rorantia figit
Veſtimenta tholo, tibi rex Neptune trophæum:
Talis ego, umbriferis nuper propè victima Divis,
Hæc tibi, quæ potui, tantæ monumenta ſalutis,
Phœbe potens, animæque chelyn, protenſáque vitæ
Fila fero: nec enim tanto ſine numine ſalvus

Has tibi votivas potuiſſem tendere chordas.
Nam cùm dilectas Caroli eſt populata medullas
Inſperata lues, non expectata Britannos
Puſtula Lernæo creſcens pollentiùs angue
Strinxit, & inſano mea viſcera torruit igne.
Nec mirum ſi nos collato pectore mixtos
Lurida funeſti junxit concordia morbi:
Invalidos etenim paſſim famulantur in uſus
Membra, nec aſſuetam poſſunt ſperare ſalutem,
Dum caput ægrotâ morborum nube gravatur.
Stat noſtrum cum Rege melos; nec muſica cœlis
Ulla, niſi ætherios placidè regat Angelus orbes.
Ergò, cùm ſævi ſquallentia germina morbi
Depoſuit Carolus, (ſenio ceu lubricus anguis
Exuitur) meliórque alios revireſcit in annos,
Parcite vel gemitus, vel ſingultantia verba
Suſpirare piis lacrymarum mixta procellis:
Quin potiùs mecum lætis clamoribus Io
Ingeminate, viri: revocârunt acta ſorores
Stamina, ut hæc nobis nova ſint primordia vitæ.

Ad Britanniam.

ANnulus es mundi, ſpecioſa Britannia, ſedem
Inque palâ Carolus gemmeus hoſpes habet.
Cœperat hæc nuper morbo liveſcere gemma,
Atraciâ ut Solis ſubrubet arte color:
At (quaſi Dalmaticum flammâ explorante metallum)
Emicat in puro purior orbe nitor.
Collaudet Gallus Siculæ jam grana ſororis,
Gemma tuam decoret cùm pretioſa palam.

S. Brigges, è Coll. Regal.

Inſula

INſula ſiqua datur quæ *fortunata* meretur
Dici; vel titulo jure tumeſcit eo:
Tu dilecta Deo vocitaberis, Albion, illa;
Cui Regem toties *reddidit* atque *dedit.*
Nam quod ab Hiſpanis Numen modò reddidit oris,
Nunc dedit è morbo, Carole, te reducem:
Nec tibi, ſive tuis, reparatur, Carole, tantúm;
Sed patriæ, & nobis omnibus una ſalus.
Pergite vos Superi, quem reſtituiſtis, amare;
Et facite ut longum *vivat*, id eſt, *valeat.*

Guil. Norwich, Coll. S. Pet.

QUi priùs abdiderat ſacros caligine vultus,
Admiſſo Phœbus gratior exit equo.
Nec quòd deficeret, ſpiſſis pro tempore lumen
Nubibus obductum eſt, Terra Britanna, tuum:
Nec, niſi celato pauliſper lumine, terris
Quo poſſit curam prodere Numen habet.
Hinc ceſſit Princeps, hinc exerit ora, ſuíſque
Vel ſolito vultu vel meliore nitet.
O quàm damna juvant! quantiq; pericula! Numen
Non poterat, ſemper tuta, probare, ſalus.

M. Day, Regal.

FEſta genethliacis celebrantur qualia pompis,
Quando novam ſobolem læta ſalutat anus;

Quantis Roma fremens reſonabat plauſibus, urbem
Quando redux albis Cæſar adibat equis;
Ornetur tantis lux illa beata triumphis,
Quæ te reſtituit, Magne Monarcha, tuis:
Illa tuos pariter tibi, Carole, reddidit Anglos,
Qui penè exanimes ingemuere malo.
Spes etenim vitæ reſtaret nulla miſellis,
Cùm tu langueres, Carole, noſtra ſalus.
Quis furor audacem Pythona agitaverit iſtum,
Telis qui objecit ſemet, Apollo, tuis,
Qui medico digiti contactu perdere virus
Lethiferi morbi triſte feróxque potes?
Scilicet ergò tuum tentavit ſpargere corpus
Tabificis maculis ambitioſa lues,
Morbi ut Regalis titulo decorata, Britannis
Eſſet grata magìs perniciosa lues.
Tanta tuo, Princeps, perfuſa eſt gratia vultu,
Tam mirus placido fulget in ore decor,
Ut, quamvìs maculis frons ſit conſperſa, tabella
In terris haud ſit pulchrior ulla tuis.

R. Boreman, in art. Bacc. Coll. Trin.

EST quidam in populo frequens vocatus
Morbus Regius, & valente Rege.
Contrà, qui Caroli quatit ſalutem,
Noſter eſt, *Epidemicúſque morbus*
Dicatur, populo licèt valente.
Nempe Principis eſt, & eſt popelli

Salus

Salus mutua, ſympathîa dulcis.
At qui Principis obſidet ſalutem,
Tantùm unus: (nimis heu, nimis vel unus!)
Verùm tu interea, miſella, morbos
Sentis, Anglia, mille, mille peſtes;
Ac ſi è pyxide pullulâſſet illâ
Pandoræ nova febrium propago.
Ægrotat Carolus? *Tremor* per oſſa
Anglorum *gelidus* cucurrit ima;
Quaſſavit febris *algidum* popellum.
Ut demum valeat, precantur omnes
Æſtu pectoris: illa *febris ardens*.
Vota concipiunt, quotidiéque
Coram Numine procidunt, precéſque
Fundunt: *Comitialis* ille *morbus*.
Toto pectore Caroli ſalutem
Ardenter ſitiunt, *hydropicorum*
Ritu. Denique tabis inſtar atræ
Depaſcit dolor Angliæ medullas:
Phthiſin lethiferam fuiſſe credas.
At Rex convaluit; fugantur omnes
Morbi: pyxide ſpes remanſit imâ.

J. Duport, Coll. Trin. Socius.

EFfulſit nullus Sueco moriente cometa;
Præſcia nec fati ſtella, Boheme, tui:
Nimirum Carolus dum vivit, vivit uterque,
Et Guſtavus adhuc, & Fredericus adhuc.

Aſtra favent: necdum rutilis locus eſſe cometis
   In Britonum cœlo, dum valet ille, poteſt.

Tentavit Regem morbus, non ſuſtulit: Unde?
   Tam ſanctum vidit, credidit eſſe Deum.

Ægrotas? moritur: Revaleſcis, Carole? vivit
   Anglia. Sic fato ſtátque cadítque tuo.

Idem.

---

*Ἄνθρωπε, μὴ κτεῖνε Κροῖσον.

Herodotus taceat quæ dixit * verba parentis
   Mutus in auxilium Regius antè puer.
Regule, non opus eſt tua fata repoſcere, propter
   Quem non ipſa auſa eſt eſſe Ruina nocens.
Exemplo noſter nobis ſit Carolus unus
   Quantæ ſint curæ Regia ſceptra Deo.
Hunc peteret morbus cùm nuper perfidus, auſus
   Heu quàm grande nefas! nam petiiſſe nimis:
At poſtquam agnovit quàm ſacrum hoc pectus, abire
   Cœpit quàm celeri venerat antè pede:
Omne ſuum ponit ſtupefactus virus, & illam,
   Quam Majeſtatem læſerat, ipſe timet.
Nimirum tenuit noſtras Deus ipſe querelas,
   Et ſibi quàm charus Carolus edocuit.
Eſt ubi damna juvant; ſunt ipſa pericula tanti:
   Corpora non poterant ſana probare Deum.
Propter quem morbus miteſcit, & eſſe Deorum
   I nunc hunc curam perfida turba nega.

T. C. Coll. Jeſ.

Muſa-

MUsarum valet autor, & patronus:
Tardè sacrificent quid & Camœnæ
(Lector) quæritur. At satìs sit illud:
Morbus perfidus ut malum occipit clàm,
Sic hinc se tacitè irrepertus ulli
Ipsus surripit: éstque causa; læsæ
Majestatis enim reus tenetur.

Idem.

In auspicatissimam Serenissimi Regis

CAROLI

convalescentiam Σωτήεια.

NEc Morbus, nec Mars, nec Mors diademata curant.
Nec Morbum, aut Martem, aut Mortem diademata (curant.
Martis ab Arctoo venit qui filius orbe,
Reddidit Huic diadema: Illi, cui reddidit, ipsum
Mors tulit: Et diadema Illi, qui reddidit, ipsum
Mars tulit. Et Morbus diadema beatius illis
Tentavit: sed vix tentârat, at ocyùs ipsum
Pœnituit tentâsse, suæ puduítque repulsæ.
Haud solitus frustra Regum Procerúmque saginam
Tentâsse: (hinc Regum Procerúmque brevissima vita)
At frustra Carolum: Regnum qui temperat, Ipse
Temperat & Sibi: Nec morbum tentâsse nocebat.

Pustu-

Pustula Morbus erat; Non Morti prævius ille,
Prævius at vitæ Morbus Medicina futuræ:
Non Carolo humorum cruda indigestáque moles,
Materies Morborum ingens, & prævia Morti.
Non Marte atroci, non fuso sanguine gaudet
Christicolûm: Pax alma Illi, Illi Pacis & Autor;
Temperat, atque parem reddit, qui temperet orbem.
Marte alii læti, Bellíque-potente triumphent:
Nos Caroli Vitâ, nos Pace-valentis ovemus.

Cecinit gratulabundus R. G. C. C. S.

SCilicet emeritum voluit natura reverti
Numen, & ob pacem credidit esse senem:
Quàm rutilæ patuere fores! laxatáque Cœli
Machina venturo movit Atlanta Deo!
Sydera pendebant, & certavere vicissim
Quem Decus ætherium vellet habere locum.
Invitat cœlum: * Superos at parce beare,
Differ & optantis gaudia longa poli.

* *Apostrophe ad Regem.*

HEu, quanti dolor ille fuit, Rex magne! Tuorum
Nulla salus potuit firma probare fidem.
Quæ sopita priùs, de Pallade flamma resurgit
Purior: & cumulat gaudia magna timor.
Displicet immodico nobis comœdia risu,
Hinc peragunt partes falsa pericla suas.
Nec cibus oblectat morsu fraudatus aceti:
Grata magìs madidis gaudia mixta genis.

Debili-

Debilitata velut Vulcani copia guttis
  Exiguis, flammâ ſplendidiore micat:
Sic, interpoſito noctis velamine, fulges
  Purior in radiis, Phœbe coruſce, tuis:
Sic, Auguſte, tibi grata eſt mutatio; nóxque
  Nigra facit vitæ candida fila tuæ.

Carolus Maſon, Regal.

QUod novum repente numen carmen iſtud ſuggerit?
Quis volubiles trochæos inſcienti dictitat?
Aut abactum à fonte Phoebi, inaſſuetum carmini
Entheos redire cogit ad choros Phœbeïdum?
Fallor? an Muſas canentes undiquaque exaudio?
  Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Deſino mirarier. Nec iſtud eſt Apollinis
Numen, aut novem ſororum: Major hoc agit Deus.
Carolus morbo ſuperſtes gratias canit Deo.
Ille cantat: Nos tacemus? Gaudiúmne publicum
Muta non reſolvet ora, vel negante Apolline?
In triumpho patriæ tacere, perduellio eſt.
Quiſque cantet, quiſque ſaltet, quiſque ſaltem ſuccinat,
  Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Salvus eſt Rex Carolus? Quid illud eſt periculi,
Quod fuiſſe, ſed nec eſſe, rumor unà nunciat?
Quid? periclitatam in uno Rem fuiſſe Publicam,
Nec tamen pro Rege vota nuncupata publicé?
Prima vox ſalutat aures civium canentium,
  Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.

Fama, quæ velox malorum nunciatrix crederis,
Unde pennis illa inuſitata venit tarditas?
Defuturam credidiſti nuncio fidem tuo,
Si Deo charum caput periclitari diceres?
An magìs, ſublimioris eſſe providentiæ
Credimus, tanto pavore nè occupatis mentibus
Sera demùm haud credituris afforent ſolatia?
Gaudii vix jam capaces, at timore liberi
Ore læto, corde læto, hoc concinemus canticum,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Jámque Regem liberatum conſalutant ſubditi,
Jámque Regem liberatum conſalutant literæ.
Quémque ſubditi *Parentem*, literæque *Apollinem*
Sentiunt, utrinque honorant ſubditíque & literæ.
Vox ſonat diverſa, ſed vox una comprecantium eſt,
Non ut ætas iſta ſola, ſed nepotes concinant,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.

S. H. Coll. Jeſ.

NUnc Pæana Deo læto cùm diximus ore,
Edidímus plauſus, jubila, vota, preces;
Nunc ubi lætitiæ genióque litavimus, ecce
Pergimus ad metricis verba ligata modis.
Hactenus exiguas complêrant undique mentes
Gaudia: ſunt vacuæ carmina mentis opus.
Scribere vix tandem paſſa eſt immenſa voluptas:
Parva loqui poſſunt gaudia, magna tacent.
Carole, da veniam, ſi noſtra noviſſima Muſa eſt:
An magìs illa nova eſt? Quin magìs ergò placet.

R. Aſhton. Aul. Pembr.

Sors

SOrs illa misera, & durus Epimethei status,
(Inauspicatâ qui reclusâ pyxide
Totum per orbem cuncta diffudit mala)
Attingit omnes, quos parens tellus alit.
Torquet catenâ ferreâ immitis Dolor,
Deturbat animum vanus & præceps Furor,
Carnifice nullum liberum Curâ caput.
Jubila, triumphos, gaudia minuunt febres,
Alacrísque frangunt mentis ardentem impetum.
Annos volantes turba morborum incitat,
Suámque vitæ sæva brevitatem invidet,
Æterna tanquam secla pertimesceret.
Pars nulla nostri corporis morbo vacat:
Et mille sentit oculus ægritudines.
Et cùm juventæ blanda mors pepercerit,
Longâ senectus morte perimit indies.
Conditio vitæ nulla, quin fati parem
Severitatem, ac tetricas leges ferat.
Ipsósque Reges jura Parcarum premunt,
Morbísque quatiunt: regnat in Reges febris,
Eósque cogit tremere, quos orbis tremit.
Chari boníque non salutem Principis
Vis ulla sceptri servat, aut ostri nitor,
Altíque fulgor gemmeus diadematis;
Sed cura cœli, & maximi favor Dei.
Floret salute Principis populi salus,
Idémque morbus Regis & Regni: vigens
Et vegeta salvo Rege stat Respublica;
Illo jacente pallet, ac languens cadit:
Nam corpus angit maximè Capitis Dolor.
Cùm rediit almum Regii vultus jubar,

Quod nube furvâ texerat morbus gravis,
Mœroris abeunt pessimæ caligines,
Exul profundam tristitia noctem petit,
Gaudiáque geminat solida post morbum salus,
Et sanitatem firmat,ut medici ferunt:
Tuámque firmet, Carole, quem nuper ferox
Violare morbus ausus; at vitæ tamen
Ut in periculum venires, noluit.
Inopina venit, vidit, ac fugit febris;
Medicina nempè, vota populi fervida,
Precúmque thura, & lacrymarum balsama:
Cui soli habemus gratias, Medicus, Deus.

E. King, Coll. Christi Socius.

INgentes animæ dignatáque nomina cœlo,
  Quo vos cunque tenent ordine templa Deûm,
Lacteus ætherios seu circulus aspicit annos,
  Collatísque animis nobile lumen habet,
Parte poli cessítve Tonans, Gustavus & illîc
  Bellorum fulmen, túque Boëme micas,
Sydereas implete domos, nec strangulet arcto
  Limite se densi sancta corona chori.
Contentus meruisse Deos, vestigia tanget
  Proxima, dignatus Carolus ore suos:
Plùs satìs est voluisse sequi: mutatus abundè;
  Penè Deus, dum vos cogitat, ille fuit.
Occidit astrorum, redit & fax aurea: sydus
  Hoc cadat; æternis nox ruet atra rotis.

Nemo

Nemo polis invidit opes, censúsque deorum
  Fulgentes oculo turbidiore putat.
Justa licèt, magno quæ nondum debita cœlo
  Quid petitis? Superi, Carole, justa petunt;
Sed peragenda manent te digna: medetur Apollo
  Et tibi, sis populis ut medicina tuis.

Ad Regem.

IPhiclus ut stantes plantâ libavit aristas,
  Vidit & alatos post sua terga Notos:
Sic cita sydereos tetigit, cita transiit artus
  Pestis, & in versus ocyor Isis abit;
Ex re nata dedit, celeríque simillima morbo:
  Ingenium formam sic sibi quamque capit.
Regius à tergo morbus stetit: Ille, quod unum
  Discrepat, est vultus ausus adire tuos.
Serior, at tutam tibi Chamias unda salutem
  Optat: ob acceptam nec minùs Illa tumet.

Is. Ollivier, Regal.

ILla tuæ formæ variis *via lactea* stellis
  Emicat: Angligenûm percutit ossa tremor.
Tu tamen ignoscas, Indulgentissime: stella
  Nam visa est populo quæque, *Cometa*, tuo.

R. Williams, Coll. Regal. Socius.

HÆc quæ carmine plurimo triumphat,
Et lætas pede libero choreas
Jam felix domus explicat; ruinæ
Quàm vicina suæ, nupérq; Fati
Tantùm non tulit ultimos furores!
Morbus dum Carolum premit, facésque
Nostras pessima Regios ocellos
Obfuscare lues potest; & ingens
Dempto lumine procreare damnum:
Sed quanto canit absoluta damno!
Sentit Rex iterum sui popelli
Pleno flumine gaudium, & creatas
Musas nomine redditæ salutis.
Erubescit inops, suóque morbus
Penè creditur innocens dolore:
Ac si relliquiæ pudore facti
Horrerent scelus impudenter ausum.
Posthac quis metuet tuæ saluti,
Clementissime Principum? Querelas
Totius metuit, precésque regni
Cœlum, dum prohibet feras sorores
Filum rumpere gentis universæ.

HIc quâ pullatis infaustula turba lacernis,
Tristis & attonitam polluit umbra domum,
Jam florent redivivæ animæ, dum, munere Cœli,
Anglia non sentit damna carendo sua.
Posteritate suâ fruitur Rex laudibus, &, quas
Morte alii, sentit non moribundus opes.
Et nè fortè dolor, quem senserat ille, Camœnas
Pollueret tardo versibus ingenio,

Reddita

Reddita Musa sibi est, & sit te sospite, Cæsar,
Non minùs illa tui, quàm tibi, nostra salus.

D. Wyat, Bacc. in art. Coll. Trin. alumn.

LAnguida decubuit languente Britannia Rege:
Sospite, sollicitos exuit illa metus.
Pars dudum in lætos properavit grata triumphos,
Penderet ut voto debita sacra suo:
Pars stupet; & tanti vix dum secura pericli
Siccat adhuc madidas anxia Granta genas.
Difficilis, facilísque fides, testatur amorem
Utraque; nec certum est, illa vel illa magís.
Multùm exoptatam nobis sperare salutem
Nec minùs urget amor, nec minùs obstat amor.
Parce (sit & vanus semper, Rex Magne) timori,
Qui facit officium lentiùs ire suum.
Serior ad sacras, sed tandem, concinit aures
Musa, vel ob tantas officiosa moras.

Tho. Rowe, Coll. Regal. Socius.

TE, Rex Carole, pustulæ salutant,
Lascivæ cupiunt manus vel ora
Ut tangant, levitérque suavientur:
Illud cùm minùs impetrare possint,
Cedunt, & Carolum jubent valere.

R. Ashton, in art. Bacc. Aul. Pembr.

Exulet:

EXulet in ſylvas taxus funeſta, cruentos
Protinus ad Belgas mœſta cupreſſus eat.
Te virides hederæ, te laurus Apollinis, ornent,
Florida ſerta tuas, terra Britanna, comas.
Invida mors Caroli tenuavit licia: Quanti
Nobis cauſa fuit, vel tenuâſſe, metûs!
Quàm ſuſpecta fuit tunc ars operoſa medentum!
Quàm gemuit mœſto plena timore domus!
Qui tibi tunc pallor pro conjuge, blanda Maria!
Quàm neglecta tui cura decoris erat!
Quàm fueras ægrè divulſa amplexibus! Ipſi
Ah morbo quoties oſcula anhela dabas!
Alcyone vernos non ſic Trachinia nidos
Circuit amplectens, nec Philomela ſuos.
Dextra ſalutiferas mollis dum miſcuit herbas,
Pro Carolo fudit prodiga lingua preces.
Audita es Regina potens: en fila tetendit
Invidiam metuens Parca ſevera tuam.
Indue jam ſolitos vultus: præſentia luctus
Æquent præteritos gaudia, ſpéſque metus.
In Caroli ſedeas gremio pulcherrima, donec
Sit tibi vir Neſtor, túque Sibylla viro.

Johan. Jones, Coll. Regal. Socius.

QUæ nova Parcarum feritas? quo numine fretæ
Audent in tantos mittere tela deos?
Exundans lacrymis Rhenúſque & Pannonis ora,
Mœſta gemunt reges occubuiſſe ſuos.

Fatorum

Fatorum effrænes miratur Suecia vires,
Tota ſtupens regem poſſe perire ſuum:
Nec ſatiata tamen tantorum funere regum,
Tentârunt noſtrum fata ferire Jovem:
Non tamen internas penetrârunt tela medullas;
Scilicet hæc trepidâ miſſa fuêre manu.
Sæva licèt, noſtras timuerunt fata querelas,
Invidiam populi nec potuêre pati.

H. T. C. T.

AT quo ſolebant cæteri morbo premi
Num Regius poteſt infans? Poteſt pater:
Sed ſorte non gregali (Carole) te decet
Vel ferre morbum, vel valere denuo;
Ut, quæ popellum puſtulæ vexant graves,
In te micarent gemmulæ, & tandem fores
Ægrotus, at nec ægrotus; (bonum Deum
Agnoſco) nempe id exigit populi ſalus,
Æger fuiſſes, convaleres protinam.

Ad Carolum Principem.

DEbetur annis, Carole, morbus hic tuis,
Quem fortiter ferens Pater quaſi Regio
Juſſu repreſſit, ut nihil vel à gravi
Morbo timeres. Si tamen te corripit,
A Patre convalere ſic diſcas puer.

Henr. Ferne, Trin. Coll. Soc.

CEsserunt lacrymæ plausibus impares,
Benignúmque Salus explicuit sinum:
Quo jam thure litemus,
Sodales, nisi carminum?
Dum vulnus valido in corpore morbidum
Grassaretur adhuc: Ut, quasi Gorgone
Admotâ, obriguit plebs,
Et mœstus procerum chorus!
Marmor durum, adamas, indomitus silex
Urget Chamiadum tristia pectora:
Excussa est lyra Phœbi
Dextræ, pressa silentio.
In fletus Niobe solvitur Anglia.
Quid? Essétne aliud Cæsare mortuo
Quàm corpus sine corde,
Vel puppis sine remige?
Exactis lacrymis gaudia promovent,
Et vires repetunt fortiùs inditas:
Vultu Gratia læto
Sedens pulchrior enitet.
Exultant Britones Principe reddito; ut
Amyclæa legens littora Troïcus
Pastor, Tyndari, cùm Te
Pennatâ tulerat trabe.

Rob. Newman, Coll. Regal. Socius.

ERgóne fastidit plebeii corporis offas?
Appetit insolitas & Libitina dapes?

Ergóne

Ergóne mors tandem vulgaria fercula temnens
  Sanguine Regali se satiare cupit?
Absorpsit nuper binos; Rex tertius hæsit
  Faucibus: (an Deus hic, semideúsve fuit?)
Gustavit Carolum, sed non deglutiit. Euge,
  Morbe, quid impalles? pustula, quídve tumes?
I, fuge, si sapias, aliam nunc excute quercum:
  Nempe putas Carolum tam citò posse mori?
Falleris, æternósque, precor, fallaris in annos.
  I, fuge, morbe, procul: Carole, vive diu.

J. Duport, Coll. Trin. Socius.

PUstula nulla fuit; Musis animata revixit:
  (Quis tuus audito murmure, Chame, metus!)
Visa per æternas senium sperare papyros:
  Visa; sed est propero carmine jussa mori.
Auribus in sacris avis officiosa *Salutem*
  Plurima jam cecinit; sedula nostra, *Vale.*

Guil. Fairebrother, Regal.

DUm tibi terribilis minitatur, Carole, morbus,
  Vicerunt facilem publica vota Deum.
Et nunc, te incolumi, saturat nos tanta voluptas,
  Quantus ob infirmum ceperat antè timor.

Jo. Murray, Gen. Regal.

TE cœlo demissa salus, Rex Magne, jacentem
Suscitat: et salvum carmina nostra canunt.
Phœbus in utroque est: Qui dum tibi, Carole, servit,
Et domus *Admeti* sordet, & ira *Jovis*.

Hen. Bing, Generos. Regal.

Ad Oxoniam, quòd nos soteriis suis antevorterit.

NEc turge tamen, ô soror, priori
Quòd sis carmine gratulata Regi.
Non libamine scilicet priori
Tu cœlis quoque gratias dedisti.
Nostrûm gaudia (nec novum videtur)
Grato pondere tardiora serpunt:
Ceu Gadum spoliis onusta navis
Latum lentiùs indè sulcat æquor.
At nec spes solidæ priùs salutis
Nos in carmina provocare visa est:
Seri nos fuimus, sed indè certi.

Ga. Nash, Aul. Pembr.

Musarum Cantabrigiensium deprecatio.

ILle minùs gaudet, lentè qui gaudet? in omni
Festino plausu res odiosa mora est?

Igno-

Ignoſcas nobis, ô Carole; noſtra videntur
Carmina nec greſſus acceleraſſe ſuos.
Audaces aiunt (tantum decus enitet ore)
A facie papulas abſtinuiſſe tuâ.
Noſtráque te coram multùm cunctata venire
Muſa, venit tandem, ſed pudibunda venit.

G. Boteler, Coll. S. Petri Socius.

QUantillo pereunt tempore puſtulæ,
Quæ ſunt mors aliis, ſtigmata cæteris!
Hîc vitæ & decoris nulla pericula.
Diſcors ergò viris ſtamina ferrea
An fatum traherent, vel ſit hoc indici;
Morbilli Tibi ſunt, mancipiiſque mors.

J. *Neal, Aul. Pembr.*

Ad Regem.

CArole, ſi populi *valuiſſent* vota Britanni,
Non *ægrotâſſes*. Si poſthac illa valebunt,
Vel tibi perpetuam concedent Aſtra ſalutem,
Vel tibi *primus* erit morbus *poſtrema* ſenectus.

Th. Dugard, in art. Bacc. Coll. Sid. Suſſ.

CAROLUS STEUARTUS.

Anagram.

SALVUS EST CURATOR.

CUrator populi, Deûmque cura,
Regum Carole ſumme maximorum;
Quem morbus nimio dolore tentat,
Suſtentat parili favore Numen:
Dii mites Tibi reddidêre vitam;
Tu nobis Deus, æmulúſve Divûm,
Lugubres reficis ſalute mentes.
Quos nuper gemitus dedêre vulgus!
Quæ ſuſpiria! Jam valemus omnes,
Dum Regem validum, ſuperſtitémque
Amplexamur. Iö canant Britanni,
Te ſalvo reboënt Iö: Sed ipſe
* *Clarus ſorte tuâ*, diúque felix
Inconcuſſa manu tuere ſceptra.

Anagram. * CAROLUS STEUART.

Joan. Cooke, Trin. Coll.

VIvit adhuc Carolus, vivit, morbóque ſuperſtes
Tractat magnificâ ſceptra paterna manu:
Exere ſemirutas, lætantes exere Muſas,
Æmula nec vincat te tua, Granta, ſoror.
Dum vivet Carolus, dum fons erit ille perennis,
Non Aganippæâ, Granta, carebis aquâ.

Guil. Murray, Gen. Regal.

Cùm

CUm populi ipſa ſalus Princeps decumbit, ut æquum (eſt,
Effundunt Angli vota precéſque Deo:
Nemo pius ſacras ſeſe provolvit ad aras,
Ut ſibi vel ſociis propria dona roget.
Quiſque lubens tacito privatas pectore curas
Condit,avétque ſuâ nemo ſalute frui.
Publica ſola Deum & communia thura fatigant,
Cœleſtes pulſant publica ſacra fores.
Omnia conjuncto fervent altaria voto,
Sanctorum in cunctis vox erat una choris:
Carolus ut vivat, votorum ſumma; Britannus
In Carolo totum, quod petat orbis, habet.
Vivat, & innocuos numeret ſibi Neſtoris annos:
Aſpiciat ſiccis funera noſtra genis.
Pace regat ſtabili, tradátque nepotibus olim
Felix, & ſerus, ſceptra Britanna ſuis.
Deponunt etiam citharáſque hymnóſque beatæ
Sanctorum mentes, Angelicúſque chorus:
Succurrunt miſeris; valida prece Numen adorant,
Ut rata dent precibus vota Britanna ſuis.
Noluit Omnipotens terræ cœlóque negare:
Conjunctíque chori quod petiêre dedit.
Convaluit Princeps: cingunt altaria laudes;
Fit Servatori victima grata Deo.
Felices animæ ad laudes rediêre ſuëtas:
Grates ſunt, quas nos fudimus antè, preces.

Ad librum.

MUſarum plauſus, pia munera, vota, libelle,
Lætitias Carolo, quas dedit ipſe, refer.

Si roget, Unde venis? quid fers? quo numine fretus
Projicis ad ſacros vilia dona pedes?
Nuncius advenio, Muſis & Apolline natus,
Dicito; quæque jubent officioſus ago.
Nil niſi læta canens, Academica pectora pando,
Auguſto ſemper quæ patuêre ſuo.
Lætitiæ Oceani ſum guttula: Maxime Princeps,
Si me digneris ſiſtere; flumen ero.
Parce moræ: nunquam videatur gratia tarda,
Sollicita eſt ſemper quæ placuiſſe tibi.

El. Duncon, A. P.

CArolus ægrotat: Totum dolor occupat orbem.
Conveniunt herbæ, conciliúmque vocant;
Ordine quæque ſedent circùm, facit ordo coronam,
Tales neſcio quæ cùm tulit herba ſonos:
VIS inerat quondam metuenda potentibus herbis,
Geſſimus & nulli regna ſecunda Deo:
Sin patimur Dominum ſpreto langueſcere victu,
Regiáque alternâ membra quiete carent;
Heu, ubi noſter honos? quis Apollinis imbuet aram
Sanguine? nos miſeras deſeret omnis anus.
Finierat. Sequitur murmur, dictíſque favetur:
Turbáque, Quin Britonum regna petamus, ait.
Turpe, gravi morbo ſi Jupiter ipſe laboret,
Nos pede non celeri ſcandere tecta Jovis.
Verba placent: unâ proponitur Anglia voce,
Conferat huc vires quælibet herba ſuas.

Balſama

Balsama jam mittit Judæa virentia Regi,
  Cùm redeat, dicens, gens mea, plura dabo.
Mittitur è Cretæ dictamnus montibus, herba
  Utilis, acquirat si modò Creta fidem.
Quos Cilices mittunt, flavescet & Anglia nimbis:
  Tu rosa, tu smilax, túque hyacinthe venis.
Quid facitis propriis emissæ sedibus herbæ?
  Hunc voluit curæ Jupiter esse sibi.
Ite domum vacuæ, populísque hæc dicite vestris;
  Vidimus hunc nondum, Carolus ecce valet.
At tua, Rex, tali debetur gratia facto:
  Munera non usum tarda, sed omen habent:
Terráque languenti supplex si porrigat herbam,
  Æquandus sano quis tibi victor erit?

QUàm Parnassia sit beata rupes,
Cujus perpetuam Deus salutem
Attendens, geminum dedit cacumen!
Nunc vexare caput, vel hoc, vel illud,
Securo queat innocens dolore
Morbus: Sed Britonum Caput flagellet
Si vis acrior unicum, perimus.

Cæsar Williamson, Trin. Coll.

JUstâ, morbe ferox, *capitis* damnabere pœnâ:
  Læsa est *Majestas*, imperiíque *Caput*.
Læsa quidem, reparata tamen: Nil, morbe, valebas;
  Regis enim virtus *pharmacon* ipsa fuit.

Thom. Seyliard, Coll. Sidn. Suss.

ITe jam threni procul hinc Monodi,
Ite jam leſſus querulæq; voces,
Ite pullatæ laceræq; veſtes:
Cuncta triumphent.
Eia ſacrati properate myſtæ
Ramulis lævem religare frontem,
Et comas guttis balani ferire
Malabathríque.
Plaude Pallas Calliroës Duciſſa,
Fervidum flammâ meliore pectus
Civium exulta, fidibus canoris
Sydera pulſa.
Alma *Patronum Fidei* valentem
Subditis lux reddidit, alma nobis
Clarius cœlíque jubar reducit,
Nubila pellens.
Carolus cœleſtis amoris haurit
Poculum, mactans reliquos amores,
Quot venenatas homicida Dirce
Dividit eſcas.
Principum ſit gloria prima, ocellus
Carolus: ſit verbere liber omni
Mortis, & magno gelidum Booten
Lumine vincat.
Anglica hoc ſemper niteat corona:
Floreat ſanctum hoc penetrale, ſanctum
Atrium pacis, ſtadium & palæſtræ
Area ſacræ.

Submiſſæ devotionis ergô ſubjecit
J. Francius Sileſius Coll. S. Pet.

In Regia exanthemata, & quòd ab iis periculum, sed divinâ ope felicissimè depulsum.

PLusquam millenæ Caroli stant corpore vitæ:
Et dolor in tantum tantulus ire parat?

Aliud in Parcas.

TRes nuper ternæ Reges petiêre sorores:
Majorem tu te, Carole, quaque probas.

Aliud.

Unáne de Parcis Carolum sperare domandum?
At non tres ipsæ si pariter ruerint.

Aliud.

Suecus ut in bello consumptus, peste Bohemus,
Quid Carolo poscæ? poscite poscæ alium.

Timoth. Rhodes, Sacellanus Coll. Regal.

MIranti meritóque imaginanti,
Regum Carole Rex supreme, mecum,
Immissus tibi morbus unde talis,
Morbilli potiùs, sed & fugati
Quamprimum, penitúsque dissipati
Cœlesti medicûm manu Deíque,
Tandem hoc sic ideo subit putare
Factum cœlitus ánne destinatum, ut
Tu nobis, tibi charior *salus* sit.

Johan. Young, Coll. Regal. Socius.

In Regis Caroli præstantissimi τὸ ἀήττητον *Iambus purus.*

MAnebat actus iste nempe *Carolum*,
Labore qualis *Hercules* satur gravi
Adîsse fertur ultimante poplite
Et ipsa dira *Vejovis* palatia,
Parens *Iüle* vel tuus, tuus quoque
Zacynthe ductor, astubus ferax caput.
Nec addo plura, plura cùm queam tamen;
FIDES & ipsa, sed tacere convenit.
Sit ista cuique sors tributa *cœlitum*,
Et est, suprema victor ut ferat mala,
Ferat, sed ille victor, & domet mala,
Domare nulla quæ potesse vis virûm.
  Beate perge Carole, & genus proba
Per ista plura, si quis ambigat, tuum
Polo venire, ducereque originem
Supernè, nuper acribus potens fretis,
Potens inerme murmur & popli & maris
(Maris poplíque consonas vices scias)
Nihil moratus arduùm repellere.
Repelle, téque rupicem insuper proba,
Solo salóque rupicem ex pari Deum.
  Ibera tute tutus arva visere,
Redire tutus, ô amate Numini,
Equo ruente sospes, hem periculum!
Deo favente sed periculi nihil,
Nihílque nuper ingruente *pustulâ*,
Acerbioris in doloréve *ulceris*.
Nec igne credo siccus, aut aqua madens,

Inedomabilíſque ceu chalybs cluens,
Ut æqua ſemper alea accidis tibi,
Tuo ſuperſtes & futuræ funeri!

S. R. C. P. C.

QUalis ubi piceas tenebrarum diſſipat umbras,
Aut ferrugineos nebularum rumpit amictus,
Splendidior ridet, meliori & lumine gratos
Pingit agros, roſeæ cyclops auriga diei:
Sic cùm funeſti diſcuſſit ſpicula lethi,
Cùm morbi rabiem evaſit, mortíſque tenebras,
Gratior inſolito ſplendet fulgore benignus
Muſarum Phœbus, noſtri & ſol aureus orbis.
Nec ſic Æeto Medea recoxit aheno
Theſſalicum ſenium; nec ſic Gangeticus ales,
Cùm tumulum & cunas pariter flagrantia præſtant
Cinnama, longa ſuæ reparat diſpendia vitæ:
Ut Britonas luctu ſtupidos, pavidâq; ſepultos
Mœſtitiâ, vegetant redivivi gaudia Regis.
Sed non eſt tacito quòd corde, Britannia, luctum
Accendas, arctò aut ſuſpiria pectore ducas:
Non vix ſpectatam cœleſtia Numina gemmam
Abripient: meritis non deerunt pharmaca tantis,
Pæoniæq; artes, cùm Regum turba, potentum
Tota cohors cedat, mundi & plaudente theatro,
Porrigat auguſtis Caroli virtutibus herbam.

Johan. Tolly, Coll. Chr.

In restauratam, seu potius medio in morbo conservatam Sereniss. Regis CAROLI valetudinem.

VIs morbi reliquos solita insævire per artus,
Ambitiosa Caput jam petit Imperii.
Proditio est. Medici, grassanti occurrite morbo.
Fit. Capitis pœnas sic luit ipsa lues.

Nec tamen, O medici, vestra est hæc gloria: Tanti
Certa salus Regis, non nisi Regis opus.
Morbo vos herbásque manúsq; adhibetis inanes:
Non herbam vestris porrigit hic manibus.

Rex morbo flagrante valet, somnúmq; cibúmq;
Jam capit. O mirum Principis imperium!
In medio cùm sis morbo, Rex Optime, sanus;
Regem vel morbis Te liquet esse tuis.

Urget vis morbi, nil sentis Maxime Regum:
Vim tamen imperii senserat ille tui.
Quales esse decet Carolo sub Principe mores,
Qui docet & morbos mitius ingenium!

Ergò per innumeros regnes feliciter annos:
O cœlum serus, certus at ingredere.
Non Tibi sed nobis damus hæc, Rex Optime, vota:
Quippe tuâ inclusa est nostra salute salus.

Rich. Love, Præfect. Coll. C. C.

Dece-

DEceptum ſterili fontis imagine
Flevit Liriope cœrula filium:
Affulſit illius labellis
Tanta Deæ Paphiæ venuſtas.

Laſſavit tumidis pectora planctibus,
Exhauſítque genas Herculeum caput,
Hylæ ſacratam poſt rapinam,
Dulcis aquæ ſaliente rivo.

Non ſic Liriope cœrula filium;
Non ſic flevit Hylan Herculeum caput:
Ut Carolum nuper Britanni
Pectoribus gemuêre ruptis.

Tentabat Carolum triſtis & invida
Clotho quæ prohibet magna ſeneſcere,
Et lege fatorum tremendâ
Tempora dat breviora ſummis.

Atqui nil poterat triſtis & invida:
Fauſtis ſollicitant æthera plauſibus
Qui Carolum nuper Britanni
Pectoribus gemuêre ruptis.

Sic fauſtis reſonent omnia plauſibus,
Salvúmque ingeminent ſydera Carolum:
Et Carolo ſi quid nocebit,
In gelidam redigatur urnam.

Tho. Page, Coll. Regal. Socius.

Poſt

Post pugnam Actiacam, & toti data fœdera mundo,
Augustus; magni visurus providus oras
Imperii, meditatur iter: gestítque tueri
Et Calabros Siculósque sinus, & mœnia Brendæ,
Vósque magis Cannæ, Latio quas sanguine quondam
Aufidus intinxit, propriásque exhorruit undas.
Tales sollicito volventem pectore curas,
Oppressit morbus: Tota lugubris in urbe
Roma sedet, ferventque suis altaria *flammis*,
Et *votis* populus: Tua Numina Magne fatigant
Dion. lib. 53. Phœbe; Tibi Clarium cedunt Tenedósque, tibíque
Mille salutiferis surgunt in vallibus herbæ.
Phœbus adest; mittit medicum cognomine *Musam*:
Ille suo tentans salientem pollice venam,
Advertit morbum: mox, quam tot templa salutem
Optabant, revocat. Quorsum hæc? Te, Carole, fata
Attendunt eadem: nam Te, dum *Scotia* curæ est,
Dúmque videre cupis magni cunabula Regis,
Sive *Caledoniis* mavis *Meleager* in agris
Spectari, & timidis terrere animalia sylvis,
Implicuit morbus. Sed Te servavit Apollo,
Et memores *Musæ*: Tibi nam persolvimus ægro
Vota precésque simul; Revalentíque addimus illud,
Seu magnum meditaris iter, sive ultima Regni,
Sive domi remanes, magna Moderator in aula,
Incolumem *Scotis* felicia fata reservent,
Perpetuóq; *Anglis* salvum Christo Auspice Regem.

Alexand. Levingston, S. Theol. Bacc. Magd. Coll. Socius.

Summa

SUmma ſalus regni, reparatam Muſa ſalutem
Gratatur numeris concelebrátque ſuis:
Phœbus uterque tuo, Rex Magne, indulget honori;
Qui *medici* dederat, dat quoque *vatis* opem.
Scilicet invictis cecidit Guſtavus in armis;
Credidit hinc nil non mors licuiſſe ſibi.
Quinetiam ſacros auſa eſt corrumpere vultus,
Tetráque Regali ſerpſit in ore lues:
Pulſa tamen Stygias retro ſe merſit in undas;
Faſſa in te vires nil valuiſſe ſuas.
Ipſe neci ceſſit victo * Germanicus hoſte:
Cùm deſint hoſtes, mors tibi victa jacet.

* *Suecorum Rex.*

Stephanus Pheſaunt, Aul. Cath. Gen.

Academiarum ſympathia.

DUm *Caput* ægrotet, mirum eſt, ſi membra laborent?
Indè tuis *Oculis*, Terra Britanna, labor.
Miram ſympathiam! valeat *Caput*; illa valebunt.
It dolor: hinc *Oculis* gaudia nata tuis.

ΑΝθεα Σοὶ, Βασιλεῦ, πέλει ἐξανθήματα· νοῦσος
Τοῦ Βασιλῆος, ἐάν τις, δ' ὀνομαζομένη.
Τὴν μὲν ἔχοντ' Ἀγγλῶν Βασιλῆος δεξί' ἰᾶται·
Πίστις, ἐπουρανίη χεὶρ, Σοὶ ἰατρὸς ἔην.

R. Drake, Aul. Pembr.

Tarditatis Apologia.

ULtima ſemper eris gaudendo? Dilue crimen,
Æternùm gaudens, Ultima ſemper ero.

F. C. C C C.

Εἰς τὸ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἔτος χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν τριακοστὸν δεύτερον, καὶ ταὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Καρόλῳ τῷ πάνυ κατ' ἰδίαν σωτήριον, Δίστιχον Χρονογραμματικόν.

Ἐξανθήματα πάντα μαραίνεθ'· Ἄναξ πάλιν ἀνθεῖ.
Ἡδεῖ' ἠδ' ἀγαθὴ 'στι δὲ ἡ 'γγελίη.

Exanthemata cuncta arent: refloruit & Rex.
Jucunda atque bona est nuncia fama quidem.

	ε'	5						
	ξ'	60						
	α'	1						
	ν'	50						
	θ'	9						
	η'	8		Ἡ τῶν γραμμάτων				
	μ'	40		δύναμις ἀρι-				
	α'	1		θμητική.		η'	8	
	τ'	300				δ'	4	
υοε	α'	1	475	Græcarum lite-		ε'	5	
	π'	80		rarum vis A-	κζ'	ι'	10	27
	α'	1		rithmetica.		η'	8	
	ν'	50			ιβ'	δ'	4	12
	τ'	300				α'	1	
υλβ'	ε'	1	432			γ'	5	
	μ'	40				α'	1	
	α'	1				θ'	9	
	ρ'	100			κβ'	η'	8	22
	α'	1				ε'	5	
	ν'	50				ς'	6	
	θ'	9		αυοδ'	κα'	ι'	10	21
σθ'	η'	8	209	ρνη'		δ'	4	
	α'	1			θ'	ε'	5	9
	ν'	50			η'	η'	8	8
	α'	1		αχλβ'		γ'	3	
ριβ'	ξ'	60	112			γ'	3	
	π'	80		1474		ε'	5	
	α'	1		158		λ'	30	
	λ'	30				ι'	10	
	ι'	10			νθ'	η'	8	59
ροα'	ν'	50	171	1632				
	α'	1						
	ν'	50						
	θ'	9						
	ε'	5						
οε	ι'	10	75					
αυοδ'			1474		ρνη'			158

Chronogramma duplex, Disticho conclusum, in annum Serenissimo Regi CAROLO *salutiferum,*
MDCXXXII.

BVLLæ Vt, sVbsIDVnt nata eXantheMata regIs:
EMergVnt, et VIX VIsa repentè CaDVnt.
MDCXXXII.

Epigramma in Exanthemata Regis Anodyna.

SAnguine ab impuro nata Exanthemata dicunt.
Unde in tam puro corpore morbus erat?
Morbus erat, nec morbus erat; Rex *sanus*, & *æger*:
Æger erat *populo*, sanus at ille *sibi*.
Ægrum credebat populus, cogente dolore:
Sed dolor in Regis corpore nullus erat.

Aliud.

Morbillos habuisse, & non habuisse *dolores*:
Credimus indè *hominem*, hinc credimus esse *deum*.

Aliud.

Ad Regem Chirotherapeuticum, eundémque Achirotherapeutum.

Tangis; & à tactu sanantur *Chœrades* ægris:
Tactus es à morbo; nec tibi læsa salus.
Chœrades, at falso signantur nomine, *morbus*
Regius: at verè Regius iste fuit.

Aliud.

Non tua, sed populi, sunt Exanthemata, sanguis:
Nam malè pura tibi venula nulla fuit.
Una levat venas omnes * Regalis aperta:
Sic *Tuus* est *morbus*, Carole, *nostra Salus*.

* *Vena Basilica.*

Aliud.

Carole, te aggressi totum evomuêre venenum
Morbilli: nil jam cur metuantur habent.

Aliud. Ὕστερον πρότερον.

ANnum cur aperit *Janus*, clauditque *December*?
 Annon, ô cives, Ὕστερον est πρότερον;
Romanis *primus* sit Janus, at *ultimus* Anglis:
 Id *Numa* Pompilius, *Carolus* hoc voluit.
Omnia debemus pro salvo Rege *Decembri*,
 Nil *Jano:* Primus jure *December* erit.

Alma Mater Academia Anthologiam hanc suam recens in lucem editam CAROLO *Victori de morbillis nuperrimè profligatis triumphanti corollæ loco supplex D. D. D. Q.*

ITe, mei *flores*, Regis *florentis* ad aulam,
 Quos bidui aut tridui protulit officium.
Non tam aversus aquas nostro se *Chamus* ab horto
 Dividit, aut fessæ munere *Chamiades*,
Ut nequeant *illæ* latices haurire sequentes,
 Ut nequeat flores *ille* creare novos.
Unde isti flores si quærat; Dicite, Bruma
 Tu facis ut ver sit, Carole, perpetuum.
Sunt tibi, sunt alii, semper sint, Carole, flores:
 Quos peperit flores Alma Maria Tibi.
Si *duo præterea* florum Regina Maria,
 Si pariat *tales*, Carole Magne, Tibi:
Hortulus & noster pariet; necténtque *corollas*
 Chamiades Musæ, MATER & ALMA Tibi.
Fasciculum interea raptim quem porrigit, illa
 Qua rogat accipias cætera fronte soles.

Radulphus Winterton, Medic. licentiatus, Coll. Regal. Socius.

FINIS.